
Opinogóra Kolonia, st. 2, gm.
Opinogóra Górna, woj. mazowieckie,
AZP 42-63/56

Informator Archeologiczny : badania 33, 148

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ogniowe, takie jak palenisko, prawdopodobnie z konstrukcją kamienną czy wylepione gliną, piec gliniany. Z prawej strony wejścia do ziemianki, znajdowało się palenisko. Niewielka ilość zachowanego materiału nie pozwala na dalsze wnioskowanie.

Drugie skupisko obiektów (wykop III) znajdowało się około 35-37 metrów od linii wałów grodziska. W warstwie gliny zachowały się części spagowe palenisk.

Na obecnym etapie badań nie możemy określić obszaru powierzchni osady 2.

Datowanie obiektów przeprowadzono na podstawie analizy materiału ceramicznego – analogii jego cech morfologicznych, technicznych i stylistycznych. Obiekty związane z okresem wcześniejszy wstępnie datowano na VIII-IX wiek, z okresem późniejszym na X-XI wiek.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w WOSOZ Siedlce.

Nowy Dworek, st. 7, gm. Świebodzin, woj. lubuskie, AZP 53-14/7 – patrz: paleolit

Nowy Dwór, st. 13, gm. Pelplin, woj. pomorskie, AZP 20-44/113 – patrz: wczesna epoka żelaza

OPINOGÓRA KOLONIA, st. 2, gm. Opinogóra Górna, woj. mazowieckie, AZP 42-63/56

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (?)
- osada wczesnośredniowieczna (XII/XIII w.)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego (autor sprawozdania, „Ignis” Zakład Naukowo-Edytorski s.c.). Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 4000 m².

Stanowisko odkryte zostało w 1994 roku, podczas badań powierzchniowych przeprowadzonych na trasie projektowanego gazociągu tranzytowego Płw. Jamał-Europa.

Prace prowadzono w obrębie pasa terenu odhumusowanego w związku z rozpoczętą inwestycją. Pod warstwą humusu miąższości około 30 cm odkryto 57 obiektów w postaci jam wglębionych w calcową warstwę spiaszczonej gliny na około 4-70 cm. W przekroju poziomym jamy miały najczęściej zarys nieregularny lub owalny. W przekroju pionowym dominowały zarysy nieregularne lub nieckowate. W wypełniskach jam, barwy czarnej, brunatnoczarnej lub ciemnoszarobrunatnej, oprócz licznych fragmentów wczesnośredniowiecznej ceramiki naczyniowej znaleziono kości zwierzęce, a ponadto sztyko kościane oraz wykonane z żelaza: dłuto, nóż, fragmenty dwóch noży, gwóźdź, kółko, jak również fragmenty bliżej nieokreślonych przedmiotów.

Piętnaście jam ze względu na ich wymiary (szerokość 1,4-2,3 m, długość 2,4-3,9 m) interpretować można jako pozostałość obiektów mieszkalnych. Spośród nich pięć jam wyróżnia się swoimi proporcjami: ich długość waha się od 3,1 do 3,9 m przy szerokości 1,2 do 1,6 m i głębokości 0,3-0,7 m.

Spośród obiektów niemieszkalnych pięć interpretować można jako jamy po słupach, a pozostałe jako jamy zasobowe i odpadkowe oraz obiekty gospodarcze. W czterech jamach natrafiono w obrębie wypełniska na konstrukcje kamienne w postaci bruków lub obstaw.

Na podstawie ceramiki naczyniowej stanowisko datować można wstępnie na XII/XIII w.

W 17 obiektach nie znaleziono zabytków. W 3 znaleziono ceramikę starożytną, którą wstępnie przypisać można kulturze łużyckiej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w SOZ woj. mazowieckiego, Delegatura w Ciechanowie.

Badania nie będą kontynuowane.

Opoki, st. 47, gm. Aleksandrów Kujawski, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 43-43 – patrz: wczesna epoka żelaza